

Feloldódó létezés

Természeti katasztrófa a háborgó felszín alatt

Fotó: Kállai Márton

Photo: Orsolya Sasvári

Márton Kállai

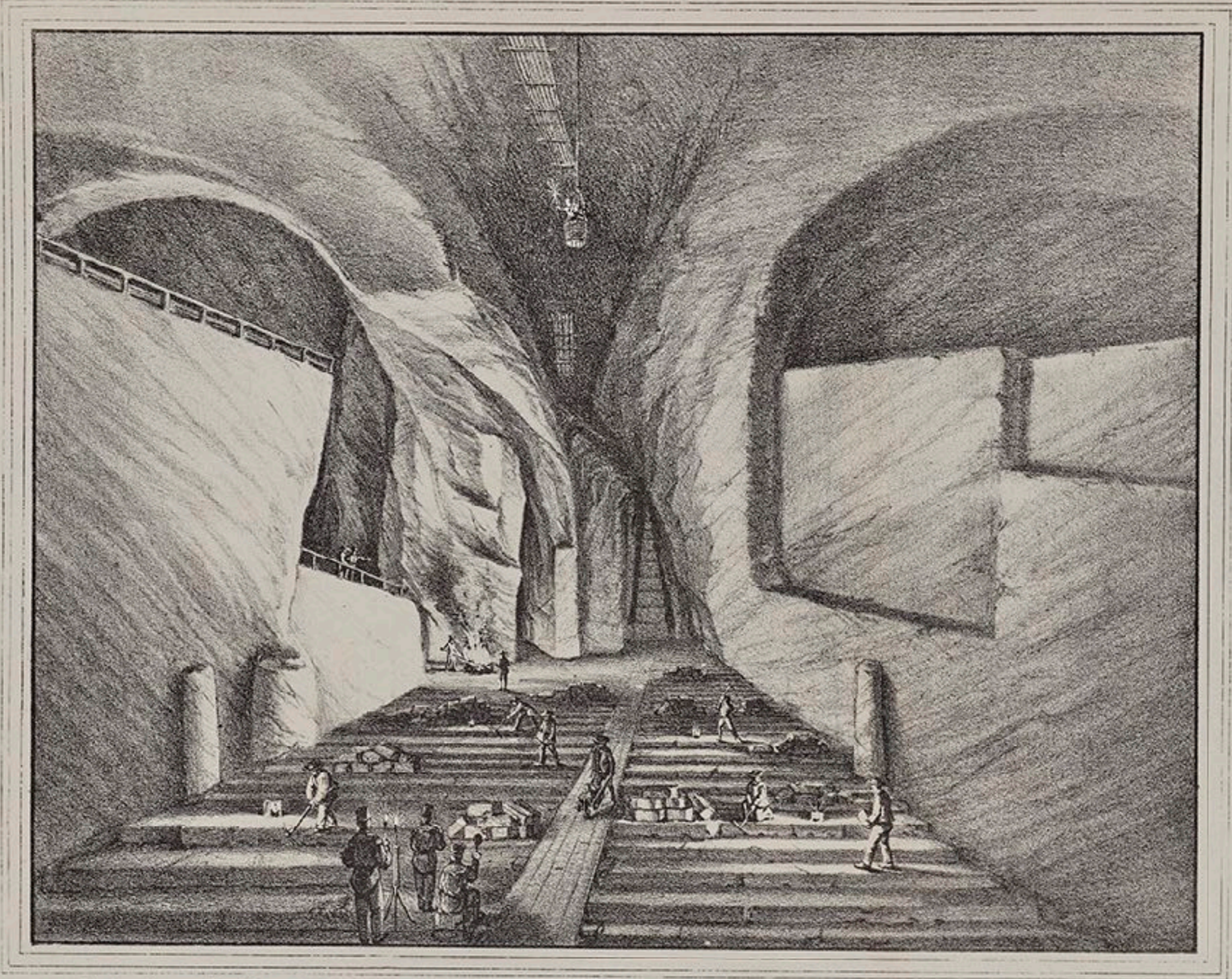
1982-ben születtem Budapesten. Szociológiát tanultam az ELTE-n amikor figyelmem végleg a fotográfia felé fordult. 2006 óta dolgozom fotóriporterként főleg a vidék Magyarországot dokumentálva. Személyes fotográfiai érdeklődésem középpontjában a közösségek kialakulása, összetartó erejük, valamint az ember és a környezet viszonya áll. Sorozataimat hosszabb időn keresztül követem, a változás dinamikája foglalkoztat. Számos magyar sajtófotó díjam mellett harmadik helyezést értem el a Pictures of the Year international – Feature picture story kategóriájában. 2015 és 2017 között három alkalommal nyertem el a Pécsi József fotográfiai ösztöndíjat. Tagja vagyok a Magyar Fotóművészek szövetségének.

Lászlóczy rajza után köré rajz. Hókú

Ajunt. Frank M. Posten, 1853.

A „KINGA” NEVŰ SÓAKNA SZLATINÁN,
(Marmarosban.) 1854.

Aknaszlatina története

Aknaszlatina több száz éven keresztül Kárpátalja legfőbb sókitermelő vidéke volt. A helybéli magyar lakosság számára a bányászat mindig is kiemelt jelentőséggel bírt. Az elmúlt évtizedben végleg felhagytak a bányászattal de a föld alatti kamrákban a beáramló édesvíz a földfelszín is érintő rombolást végez. A környék régóta ismert a gyógyulni vágyók körében mivel a sós fürdők és fekete iszapos kezelések kiválóak az ízületi és bőrpanaszok kezelésére. Az ehhez szükséges fürdők feltöltéséhez a bányatermekből kiszivattyúzott sós víz helyére azonban édesvíz áramlik mely folyamatosan rombolja az egykori járatokat. Amikor egy föld alatti kamra beomlik, akár 60 méter mély kráter is keletkezhet a felszínen. A fürdőturizmus a bizonytalanul fenntartható viszonyok ellenére is ezeket vonz a településre. Ebből az üzletből a magyar kisebbség jellemzően alig részesül, nagy részük számára a bányászat a letűnt aranykort idéző emlék csupán, mely majd minden család tagjait érintette és éltette egyszer.

Vizáver István, a 9-es számú
bánya leomlott bányatornya
előtt áll, ahol korábban
igazgató volt, ahogy ő
fogalmazott: élet és halál ura.

Némedi Béla egykori bányász saját készítésű kerti kunyhójában. Házát erősen megrongálta a földrengés, ezért inkább a kertjében tölti napjait, ahol mindene megvan, amit csak akar. Mint szinte minden bányász, a szovjet hadseregben szolgált, mielőtt belépett a bányába.

Mászáros János több mint négy évtizedig dolgozott a bányában, jórész a sókombájn üzemeltetése volt a feladata.

